

РЕШЕНИЕ

№ 3302

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 20.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **4849** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателите Н. М. С. и А. С. В. оспорват заповед № РД-09-087/03.02.2010г. на К. на район „Н.” – Столична община, с която е одобрено решение № 9 по протокол № 19/11.01.2010г. на комисията, назначена с негова заповед за определяне на застроената част за бивши имоти пл. № 40341, к.л. 118, пл. № 40347, к.л. 118, пл. № 40348, к.л. 118 и пл. № 100552, к.л. 137 по помощния план по чл.13а, ал.1 от ППЗСПЗЗ на град С.. Жалбоподателите, чрез процесуалния си представител, навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорваният акт, поради неправилността на преценката на комисията, определила размера на застроената площ. Твърди се, че заповедта не е мотивирана, мероприятието, за което са отредени процесните имоти – изграден „Северен парк” със залесяване и изградени алеи, с определен статут по ЗРП не е реализируемо, поради което могат да се възприемат като свободни от застрояване. Поради това се моли да се отмени заповедта и съдът да постанови решение, с което да определи свободната от застрояване площ от имотите. Претендират разноси.

Ответникът – кметът на СО – район „Н.”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Изтъква, че върху имотите има реализирано мероприятие и липсва свободна от застрояване площ. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни К. С. М., Д. М. В., С. В. В. и Б. М. С. поддържат жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите и заинтересованите страни се легитимират като наследници на В, починал на 27.10.1939г., съгласно удостоверение за наследници №287/24.13.2010г. на СО-район „Връбница“. Жалбоподателката Н. М. С. е подала заявление вх. № АС-9400-290/27.08.2009г. до К. на СО-район „Н.“ за издаване на удостоверение и скица по чл.13 ППЗСПЗЗ за имоти пл.№ № 40341, 40347, 40348 и 100552. Видно от удостоверения на ОСЗ-„Нови Искър“ имотите са заявени за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ със заявление вх.№ ВР 136/1992г.

Със заповед № РД-09-3439/18.06.2008г. на К. на СО, на основание § 11, ал.1 ДР ЗИД ЗСПЗЗ и чл. 44, ал.1 т.9 и ал.2 ЗМСМА е наредено кметовете на район да одобряват със заповед решенията на съответните районни технически експертни съвети за определяне на застроената част от имотите в границите на урбанизираните територии, която не се възстановява на собствениците на имотите, съгласно чл. 11, ал.4 ППЗСПЗЗ, при спазване на Наредба № 7/2003г.

Със заповед № РД-09-119/23.03.2009г. на К. на СО – район „Н. “, на основание чл. 13, ал.4 ППЗСПЗЗ е назначена комисия, която да разглежда постъпилите искания от граждани и да дава становище по тях, когато се иска възстановяване правото на собственост върху имоти в строителните граници на населените места по реда на ЗСПЗЗ и правилника за прилагането му.

С решение 9 по протокол № 19/11.01.2010г. комисията, назначена с цитираната заповед, приема, че процесните имоти са изцяло застроени с оглед реализирано мероприятие - парково строителство, тъй като попадат в границите на урбанизирана територия, УПИ I-за парк, кв. 25, определени със ЗРП на м. „Северен парк“.Цитираното решение е одобрено с оспорената заповед № РД-09-087/03.02.2010г. на К. на СО-район „Н.“. Представени са скици, изготвени от „Географска информационна система – С.“ ЕООД за бивши имоти № 40341, к.л. 118, пл. № 40347, к.л. 118,пл.№40348,к.л.118 и пл. № 100552, к.л. 137 по помощния план по чл. 13а, ал.1 ППЗСПЗЗ.

От заключението на назначената съдебно-техническа експертиза, се установява следното:

Процесните имоти са нанесени в помощния кадастрален план на Г. С. съответно с № 40341, 40347, 40348, к.л. 118 и 100552, к.л. 137 и са записани в Регистъра на бившите имоти на името на В С П- пр. вх. № ВР 136.

Процесните имоти попадат в обхвата на действащия застроителен и регулационен план на м. „Северен парк“, одобрен със заповед № 145/01.04.1963г., заснети са през 1949г. и нямат материализирани граници, а попадат в общите граници на Северен парк. След допълнително извършено трасиране на имотите и оглед на място вещото лице е установило, че имот

40341, с площ от 555 кв.м., в по-голямата си част представлява тревна площ, като в югозападната му част има частично разположени неконстролирано залесени храсти.; имот пл. № 40347, с площ 745 кв.м., попада в терен, изцяло залесен с дървесна и храстова растителност; през им.пл.№ 40348, с площ от 1019 кв.м. е реализирана асфалтова алея, с ширина около 6.30-6.40 м.л., разположена диагонално на имота, а в останалата част попада в залесена територия, която в момента на огледа се просича и постоянно изменя състоянието си; имот пл.№ 100552, с площ от 1577 кв.м., представлява изсечена от дървета местност с частично извадени дънери. Вещото лице уточнява, че на територията на парка, са извършени дейности, които не са заснети и нанесени в актуалния кадастър – нови алеи с площи и асфалт, ново залесяване, паркови елементи, за които дейности няма данни по делото, а са установени от него при изготвяне на заключението. От показанията на разпитаните свидетели по делото се установява, че бившите имоти на жалбоподателите и заинтересованите страни са на територията на съществуващия „Северен парк”.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирани лица в предвидения от закона срок. Разгледана по същество жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената от закона форма.

Със заповед № РД-09-3439/18.06.2008г. на К. на СО, на основание § 11 ал. 1 от ДР на ЗИДЗСПЗЗ и на чл. 44 ал. 1 т.8 и ал. 2 ЗМСМА е наредил кметовете на райони да одобряват със заповед решенията на съответните технически служби за определяне на застроената част от имотите в строителните граници на населените места, която не се възстановява на собствениците на имоти, съгласно чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ, при спазване на правилата и нормите на териториално и селищно устройство и на Наредбата за размера на необходимата земя при изграждане на строителни обекти. Следователно Кметът на СО е делегирал своите правомощия по чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ на районните технически служби, респ. на кметове на райони, като възможността за това делегиране е предвидена в закона - §11, ал.1 ДР ЗИД ЗСПЗЗ. Оспорената заповед е издадена от К. на район „Н.”, като с нея е одобрено решението на комисия, назначена с тази цел от същия административен орган, с изрична заповед.

Съгласно разпоредбата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, в случаите когато бивши земеделски имоти са застроени или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността, бившите собственици се обезщетяват. В §1в от ДР на ППЗСПЗЗ при условията на примерно изброяване са посочени строителните дейности и съоръженията, които не позволяват такова възстановяване. Самото определяне на застроената част, съгласно чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ е предвидено да се извърши от техническата служба на общината. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на К.

на общината, която подлежи на съдебен контрол по реда на АПК.

В конкретния случай, фактическите констатации на вещото лице, неоспорени от страните, съвпадат изцяло с утвърденото в процесната заповед решение на комисията ,касаещо свободните от застрояване площи. Бившите имоти на жалбоподателите и заинтересованите лица попадат в предвидено по регулационния план и реализирано мероприятие – „Северен парк”- имотите безспорно са залесени – с дървета, храсти и насаждения , в имот пл. № 40348 са осъществени елементи от парково строителство - изграждане на алея - което ги охарактеризира като парк. След като е налице реализирано мероприятие по действащия регулационен план, не са налице предпоставките за определяне на имотите като свободни и подлежащи на възстановяване, по аргумент от чл. 106 ЗСПЗЗ. Касае се за влязъл в сила план, с чийто предвиждания следва да се съобразяват всички административни органи и частни лица. Върху части от имотите действително няма "строеж" по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, но има строителни дейности и съоръжения по смисъла на неизчерпателната разпоредба на § 1в от ДР на ППЗСПЗЗ, които освен че не позволяват възстановяване на собствеността, са пречка един имот да се определи като незастроен. Освен това съгласно общия устройствен план на Столичната община по Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО), устройствената зона, в която попада процесният имот е "Територия за специални зелени площи". Върху частта от имотите, която не е застроена, е изпълнено озеленяване – парк, в съответствие с ОУП.

С оглед изложеното, единственият правен извод е, че няма свободна от застрояване площ, което обосновава и крайния извод на съда, за материална законосъобразност на оспорената Заповед № РД-09-087/03.02.2010г. на К. на район „Н.” – Столична община и неоснователност на разглежданата жалба.

При извършената в изпълнение на чл. 168, във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира наличието на основания за обявяването на административния акт за нищожен или други основания за неговата отмяна. Обжалваната заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ орган, в предвидената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма. Фактическият състав по издаването на акта съответства на административно-производственото правило на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ - прието е решение от техническата служба на района. Заповедта съответства и на целта на закона, тъй като е насочена към определянето на подлежащата на възстановяване част от имота, предмет на претендираното право на реституция.

На основание чл. 143, ал.4 АПК жалбоподателите следва да заплатят на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв, съгласно Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран така Административен съд С.-град,Второ отделение ,26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. М. С. Г. С., Ж.-2 ч., Б., вх. ”Д”, А. и А. С. ВГ. С., У.”П.” Б., 6 А. против заповед № РД-09-087/03.02.2010г на К. на район „Н.” – Столична община.

ОСЪЖДА Н. М. С., ЕГН-* от Г. С., Ж.-2 ч., Б., вх. ”Д”, А. и А. С. В., ЕГН-*, Г. С., У.”П.” Б., 6 А. да заплатят на СТОЛИЧНА ОБЩИНА юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв / сто и петдесет лева/.

Решението може да се обжалва пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съдия: